

38) Af Müller:

Der tilføies følgende nye Stykke:

„De Summer, der paa denne Maade skulle indflyde i Statskassen, uden igjen senere at overlades Gaardens tidligere Bruger eller hans i den følgende § 7 nævnte Efterladte, fordi saadanne ikke findes, skulle fortrinsviis anvendes efter Indenrigsministeriets Forslag til Kjøb og Erhvervelse af Bondejord for Familier, som have benyttet Gaarde, der ere blevne inddragne ved Anvendelse af Bestemmelsen i Loven af 19de Februar 1861 § 2, og uden Forbindelse med denne Lovs §§ 28—30, naar det ikke i saadanne Tilfælde er lykkedes Jorddrotten efter Loven af 19de Februar 1861 § 2, Slutningen, eller paa anden Maade at drage Omsorg for den 10de Familie. Resten anvendes til Fremme af almindeligere Jordbruget eller Jordbrugerne vedrørende Foranstaltninger.“

39) Af Udvalget:

Der tilføies: „Afdkomsten til denne Andeel af Kjøbesummen kan Brugerens eller hans Efterladte hverken pantsætte eller afhænde.“

Til § 7.

40) Af Udvalgets Mindretal under Nr. 1: (hvis Nr. 1 vedtages).

I Linie 1 forandres: „Er Gaarden bleven ledig“ til: „Er Fæstestedet blevet ledigt“.

41) Af Udvalgets Fleertal under Nr. 2: (Underændringsforslag, hvis Nr. 2 vedtages).

I Ændringsforslag Nr. 42, Linie 2, forandres: „den afdøde“ til: „sidste“.

42) Af Udvalget:

Sidste Punktum af 1ste Stykke forandres saaledes:

„I alle andre Tilfælde udbetales den til en af den afdøde Fæsters Børn, Børnebørn, Svigerbørn, Stedbørn eller Pleiebørn, hvorved den altid skal have Fortrinet, som Faderen, eller, hvis han ingen Bestemmelse herom har efterladt sig, Moderen bevisligt dertil har udseet“.

43) Af Udvalgets Mindretal under Nr. 1: (Underændringsforslag, hvis Nr. 1 vedtages):

I Ændringsforslag Nr. 44, Linie 11, forandres „Gaarden“ til „Fæstestedet“.

44) Af Udvalget:

I 1ste Stykke tilføies: „Den gifte Fæster kan træffe saadan Bestemmelse uden Samtykke af Hustruen. Er Fæsteren erklæret umyndig, kan kun hans Hustru træffe Bestemmelse, men hun maa erhverve Bærgens Stadfæstelse derpaa. Derfor den sidst afdøde Bruger er en Enke, er hendes Bestemmelse i den ommeldte Retning kun gyldig, forsaavidt hendes afdøde Mand ikke har efterladt sig nogen Bestemmelse. Derfor Hustruen har brugt Gaarden i Mandens Sted, t. Ex. ifølge Separation, Skilsmisse, Frd. 9de Marts 1838 § 6, er hendes Bestemmelse gyldig, selv om Manden maatte overleve hende.“

45) Af Udvalget:

2det Stykke affattes, som følger:

„Har ingen af disse bevislig truffet et saadant Valg, og de efterlade sig flere Børn, Børnebørn, Svigerbørn, Stedbørn eller Pleiebørn, kunne disse selv tage Bestemmelse om, hvem den nævnte Sum skal tilfalde, naar de inden 4 Ugers Forløb efter Dødsfaldet kunne blive enige derom. Kunne de ikke blive enige, have Børnene stedse Fortrinet, og efter dem de Dvrtige i den angivne Rækkefølge; saa at Børn gaae foran Børnebørn, disse foran Svigerbørn, og saa fremdeles. I hvert enkelt af de nævnte Slægtled gaaer dernæst Mand foran Kvinde, og af dem igjen den Ældre for den Yngre.“

46) Af Holstein:

3die og 4de Afsnit udgaae, og istedetfor sættes:

„Har den sidste Bruger ikke efterladt sig Børn, Svigerbørn, Sted- eller Pleiebørn, tilfalder hele Auktionsbeløbet for Gaarden Jorddrotten, naar han ikke selv kjøber Gaarden, i hvilket Tilfælde han indbetaler den paabudne Dvotapart til Statskassen, og denne hele Dvotapart anvendes da ligesom den i § 6 om-